

Τετάρτη, 11 Μαρτίου 2009

13. ενθαρρύνει την Επιτροπή, για το σκοπό αυτό, να υποβάλει συμπληρωματική πρόταση για διαδρόμους πολυτροπικής κινητικότητας («πράσινους διαδρόμους») στο πλαίσιο της αναθεώρησης των ΔΕΔ, αντισταθμίζοντας τους φραγμούς που επιβάλλει η παρούσα πρόταση με την παροχή δυνατοτήτων πρόσβασης και κινητικότητας χωρίς εμπόδια·

14. ζητεί από την Επιτροπή, πρώτον, να μεριμνήσει άμεσα για την υποβολή συγκεκριμένων προτάσεων για όλους τους τρόπους μεταφοράς και, δεύτερον, να εκπληρώσει αποτελεσματικά την εντολή του άρθρου 11 της τροποποιημένης οδηγίας για το ευρωπαϊκό σήμα τελών κυκλοφορίας, με την υποβολή εκτενούς σχεδίου για τον υπολογισμό και τον καταλογισμό των εξωτερικών δαπανών και την αξιολόγηση των επιπτώσεων τους βάσει κατανοητού προτύπου·

Περιορισμός του σιδηροδρομικού θορύβου

15. αναγνωρίζει ότι στην ανακοίνωσή της για τα μέτρα περιορισμού του σιδηροδρομικού θορύβου για τον υφιστάμενο στόλο, η Επιτροπή ανταποκρίνεται στην ανάγκη περιορισμού της όχλησης του πληθυσμού που ζει κατά μήκος των σιδηροδρομικών δικτύων από το θόρυβο, ιδίως από τα εμπορευματικά βαγόνια·

16. υπογραμμίζει ότι η μετασκευή των βαγονιών με λογικό κόστος προϋποθέτει την όσο το δυνατό ταχύτερη επίλυση των υφιστάμενων τεχνικών εμποδίων καθώς και την άρση των διοικητικών επιβαρύνσεων στα αντίστοιχα πιστοποιητικά, πριν από την έγκριση τυχόν δεσμευτικών νομοθετικών μέτρων·

17. καλεί την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση οδηγίας για την επιβολή τελών πρόσβασης τροχιάς για τις μηχανές έλξης και τα βαγόνια σε συνάρτηση με το θόρυβο προκειμένου να δημιουργηθούν όσο το δυνατόν γρηγορότερα κίνητρα για τη σύντομη μετασκευή των οχημάτων, έτσι ώστε να μην προκαλούν πολύ θόρυβο μέσω αντικατάστασης των πεδίων πέδησης· εκτιμά ότι, εάν και όπου αυτό κριθεί αναγκαίο, μπορούν να εξετασθούν μεταξύ άλλων βραχυπρόθεσμα μέτρα και ότι κανένα νομοθετικό μέτρο δεν θα πρέπει να έχει αρνητικές επιπτώσεις στον τομέα των σιδηροδρομικών μεταφορών στο πλαίσιο του διατροπικού ανταγωνισμού·

18. αναμένει να παρουσιάσει η Επιτροπή στην πρότασή της εφαρμόσιμο τρόπο για να εξασφαλιστεί, μέσω του καθορισμού του προορισμού των εσόδων, ότι η αναβάθμιση δεν θα περιορίζεται σε βαγόνια που ανήκουν σε σιδηροδρομικές επιχειρήσεις, αλλά θα επεκταθεί επίσης σε βαγόνια άλλων εταιρειών που μεταφέρονται από τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις·

*

* *

19. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει τον παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και την Επιτροπή, καθώς και στις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών.

Εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο: Η στρατηγική της Λισαβόνας

P6_TA(2009)0120

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11ης Μαρτίου 2009 σχετικά με τη συνεισφορά στο εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο 2009 όσον αφορά τη στρατηγική της Λισαβόνας

(2010/C 87 E/15)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, με τίτλο «Έκθεση εφαρμογής για το κοινοτικό πρόγραμμα της Λισαβόνας 2008-2010» (COM(2008)0881) και τη σύσταση της Επιτροπής, της 28ης Ιανουαρίου 2009 για σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με την επικαιροποίηση το 2009 των γενικών προσανατολισμών των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Κοινότητας και με την εφαρμογή των πολιτικών απασχόλησης των κρατών μελών (COM(2009)0034),
- έχοντας υπόψη τα 27 εθνικά μεταρρυθμιστικά προγράμματα Λισαβόνας, όπως υποβλήθηκαν από τα κράτη μέλη,

Τετάρτη, 11 Μαρτίου 2009

- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 3ης Οκτωβρίου 2007, με τίτλο «Το ευρωπαϊκό συμφέρον: Επιτυχία στην εποχή της παγκοσμιοποίησης – Εισηγήση της Επιτροπής στη σύνοδο των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων που θα πραγματοποιηθεί τον Οκτώβριο» (COM(2007)0581),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2007, «Ενιαία αγορά για την Ευρώπη του 21ου αιώνα» (COM(2007)0724),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με την εξωτερική διάσταση της στρατηγικής της Λισαβόνας για την ανάπτυξη και την απασχόληση «Έκθεση για την πρόσβαση στην αγορά και δημιουργία πλαισίου για αποτελεσματικότερη διεθνή κανονιστική συνεργασία» (COM(2008)0874),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, με τίτλο «Επικαιροποιημένο στρατηγικό πλαίσιο για την ευρωπαϊκή συνεργασία στην εκπαίδευση και την κατάρτιση» (COM(2008)0865),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, με τίτλο «Νέες δεξιότητες για νέες θέσεις εργασίας – Πρόβλεψη και κάλυψη των αναγκών της αγοράς εργασίας και των αναγκών σε δεξιότητες» (COM(2008)0868),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, με τίτλο «Πολιτική για τη συνοχή: επενδύοντας στην πραγματική οικονομία» (COM(2008)0876),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 26ης Νοεμβρίου 2008, με τίτλο «Ευρωπαϊκό σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας» (COM(2008)0800),
- έχοντας υπόψη την πρόταση της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την έκδοση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1927/2006 σχετικά με τη σύσταση του ευρωπαϊκού ταμείου προσαρμογής στην παγκοσμιοποίηση (COM(2008)0867),
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 23ης και 24ης Μαρτίου 2000, της 23ης και 24ης Μαρτίου 2001, της 22ας και 23ης Μαρτίου 2005, της 27ης και 28ης Οκτωβρίου 2005, της 23ης και 24ης Μαρτίου 2006, της 8ης και 9ης Μαρτίου 2007 και της 13ης και 14ης Μαρτίου 2008,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 15ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με το ευρωπαϊκό συμφέρον: επιτυχία στην εποχή της παγκοσμιοποίησης ⁽¹⁾,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 20ής Φεβρουαρίου 2008, σχετικά με τις ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές για την ανάπτυξη και την απασχόληση (Τμήμα: ευρείες κατευθυντήριες γραμμές για τις οικονομικές πολιτικές των κρατών μελών και της Κοινότητας): Εγκαινίαση του νέου κύκλου (2008-2010) ⁽²⁾,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 18ης Νοεμβρίου 2008 σχετικά με την ONE@10: Τα πρώτα δέκα έτη της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης και οι μελλοντικές προκλήσεις ⁽³⁾,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 103, παράγραφος 2, του Κανονισμού του,

Χρηματοπιστωτική κρίση και οικονομικές ή κοινωνικές επιπτώσεις

1. επισημαίνει ότι η παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση, που πηγάζει από τις παγκόσμιες μακροοικονομικές ανισορροπίες και από την παγκόσμια πιστωτική κρίση, έχει προκαλέσει σοβαρή ζημιά στα χρηματοπιστωτικά συστήματα όλου του κόσμου, συμπεριλαμβανομένης της Ευρωπαϊκής Ένωσης· σημειώνει επίσης ότι η παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση υπήρξε προάγγελος μαζικής συρρίκνωσης της κεφαλαιοποίησης των αγορών μετοχικού κεφαλαίου σε όλο τον κόσμο, ότι οι αρνητικές συνέπειές της στις «πραγματικές οικονομίες» είναι βαθιές και ιδίως ότι οι επιπτώσεις στην απασχόληση και την κοινωνική κατάσταση είναι μεγάλης εμβέλειας· υπογραμμίζει ότι οι χρηματοπιστωτικές αγορές έχουν κρίσιμη σημασία για την «πραγματική οικονομία» και ότι μία από τις προτεραιότητες –πέραν της διαφύλαξης της απασχόλησης– για την ανάπτυξη και την απασχόληση είναι να ξαναρχίσει η ροή του κεφαλαίου, με την παροχή πιστώσεων και τη χρηματοδότηση επενδύσεων, κάτι που απαιτεί ανανέωση της εμπιστοσύνης, μέσω σαφών δεσμεύσεων και κρατικών εγγυήσεων καθώς και καλύτερα εφαρμοζόμενης εποπτείας, που να καλύπτει όλες τις χρηματοπιστωτικές αγορές μέσα από παγκόσμια οπτική, και κανονιστικών ρυθμίσεων που να στηρίζουν την υπεύθυνη πιστοδότηση των αγορών·

⁽¹⁾ EE C 282 E, 6.11.2008, σ. 422.

⁽²⁾ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P6_TA(2008)0058.

⁽³⁾ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P6_TA(2008)0543.

Τετάρτη, 11 Μαρτίου 2009

2. υποστηρίζει ότι τα βραχυπρόθεσμα μέτρα που εφαρμόζονται για να αντισταθμίσουν τις πρώτες άμεσες συνέπειες της κρίσης και να μειώσουν στο ελάχιστο τις αρνητικές επιπτώσεις στην πραγματική οικονομία, καθώς και οι δέσμες μέτρων ανάκαμψης, πρέπει να ακολουθηθούν από ένα συντονισμένο βραχυπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο σχέδιο δράσης που θα έφερνε τις οικονομίες της ΕΕ σε δρόμο σταθερής ανάπτυξης και θα προστάτευε εναντίον παρόμοιων κρίσεων στο μέλλον·

3. υπενθυμίζει ότι, στο ψήφισμά του της 20ής Φεβρουαρίου 2008 σχετικά με τη συμβολή στο εαρινό συμβούλιο του 2008 όσον αφορά τη στρατηγική της Λισαβόνας⁽¹⁾, ήδη επισήμαινε την κυρίαρχη σημασία που έχει η διασφάλιση της σταθερότητας των χρηματοπιστωτικών αγορών, τόνιζε ότι η πρόσφατη κρίση στην αγορά ενυπόθηκων στεγαστικών δανείων υψηλού κινδύνου αποδεικνύει ότι είναι αναγκαίο η Ευρωπαϊκή Ένωση να αναπτύξει μέτρα εποπτείας προκειμένου να ενισχύσει τη διαφάνεια και τη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών και να προστατεύσει καλύτερα τους καταναλωτές, ζητούσε να υπάρξει αξιολόγηση των σημερινών συστημάτων και μέσω προληπτικής εποπτείας στην Ευρώπη, και επέμενε στην ανάγκη στενότερης συνεργασίας με το Κοινοβούλιο, μέσω της οποίας θα διατυπωθούν σαφείς συστάσεις όσον αφορά τους τρόπους βελτίωσης της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος και της ικανότητάς του να παράσχει ασφαλή μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση για τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις·

4. τονίζει ότι οι χρηματοπιστωτικές αγορές βρίσκονται και θα παραμείνουν στον πυρήνα των λειτουργικών κοινωνικών οικονομιών της αγοράς, ότι προορισμός τους είναι να παρέχουν χρηματοδότηση για την πραγματική οικονομία, καθώς και να συντελούν σε αποδοτική κατανομή των πόρων και ότι προορισμός τους είναι επίσης να παρέχουν μέσα για ευημερούσες οικονομίες, γεγονός που με τη σειρά του επέτρεψε σταθερές βελτιώσεις του βιοτικού επιπέδου των πολιτών κατά τις προηγούμενες δεκαετίες· υπογραμμίζει ότι οι πλήρως αξιόπιστες, αποδοτικές και διαφανείς χρηματοπιστωτικές αγορές αποτελούν προϋπόθεση για υγιή και καινοτόμο ευρωπαϊκή οικονομία που θα δημιουργεί ανάπτυξη και απασχόληση·

5. τονίζει ότι η χρηματοπιστωτική κρίση έχει δημιουργήσει ευκαιρία, στον βαθμό που δεν μπορεί πια να αγνοείται η ανάγκη της καινοτομίας ως κινητήριας δύναμης της οικονομίας· θεωρεί ότι είναι η κατάλληλη στιγμή για να δημιουργηθεί η δυναμική οικονομία της γνώσης που η Ευρώπη έδωσε στόχο της πριν από οκτώ χρόνια να οικοδομήσει· θεωρεί ότι είναι καιρός να δημιουργηθεί η πιο αποδοτική από άποψη ενέργειας οικονομία που έχει τη δυνατότητα να μετασηματίσει τον κόσμο και να εξασφαλίσει την ευρωπαϊκή ευημερία και διεθνή ανταγωνιστικότητα για δεκαετίες· θεωρεί ότι είναι καιρός να τονωθούν οι καινοτόμες βιομηχανίες που μπορούν να φέρουν νέα ανάπτυξη στην Ευρώπη·

6. αναγνωρίζει τα θετικά αποτελέσματα των μέτρων διάσωσης που εγκρίθηκαν για να αποφευχθεί περαιτέρω επιδείνωση του δημοσιονομικού συστήματος· ζητεί ωστόσο νέα χρηματοπιστωτική αρχιτεκτονική, μέσω της θέσπισης διαφανών και αποτελεσματικών κανονιστικών ρυθμίσεων προς όφελος των καταναλωτών, των επιχειρήσεων και των εργαζομένων· ζητεί περαιτέρω νομοθετικές προτάσεις, καθώς και διεθνείς συμφωνίες, που μπορούν να αντιμετωπίσουν την υπερβολική ανάληψη κινδύνων, τη μόχλευση και την εμμονή στον βραχυπρόθεσμο οικονομικό ορίζοντα ως βασικές πηγές της κρίσης· υπενθυμίζει στην Επιτροπή την υποχρέωσή της να ανταποκριθεί στα αιτήματα του Κοινοβουλίου σχετικά με τη ρύθμιση των αμοιβαίων κεφαλαίων κινδύνου και των κεφαλαίων ιδιωτικών συμμετοχών και αναμένοντας νομοθετικές προτάσεις βραχυπρόθεσμα·

7. τονίζει την επείγουσα ανάγκη να εξασφαλιστεί ότι ο χρηματοπιστωτικός τομέας που έλαβε κρατική στήριξη θα χορηγεί στις εταιρείες, ιδίως τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ), και στα νοικοκυριά επαρκείς πιστώσεις· επιμένει ότι τα σχέδια διάσωσης πρέπει να περιέχουν δεσμευτικούς όρους όσον αφορά τη διανομή μερισμάτων και τις δανειοδοτικές πρακτικές·

8. προειδοποιεί για τον φαύλο κύκλο χαμηλότερων επενδύσεων και χαμηλότερων καταναλωτικών δαπανών, που θα οδηγήσει σε περικοπές θέσεων εργασίας, συρρικνωμένα επιχειρηματικά σχέδια και λιγότερη καινοτομία, γεγονός που είναι πιθανόν να ωθήσει την ΕΕ σε βαθιά και πιο μακροχρόνια ύφεση· τονίζει ότι, στο πλαίσιο αυτό, η συντονισμένη ευρωπαϊκή απάντηση είναι κρίσιμης σημασίας, προκειμένου η κρίση να μην οδηγήσει σε άθροισμα εθνικών σχεδίων χρηματοπιστωτικής σταθερότητας ή οικονομικής ανάκαμψης, με ενδεχόμενο συγκρούσεων και κόστους, υπονομεύοντας έτσι την ενιαία αγορά, την οικονομική σταθερότητα και την οικονομική και νομισματική ένωση, καθώς και τον ρόλο της Ευρώπης ως παγκόσμιου παράγοντα·

(1) Κείμενα που εγκρίθηκαν, P6_TA(2008)0057.

Τετάρτη, 11 Μαρτίου 2009

9. αναμένει κοινή δράση με στόχο να ξεπεραστούν οι επιπτώσεις της χρηματοπιστωτικής κρίσης στην πραγματική οικονομία· ζητεί να οριστούν συγκριτικά σημεία αναφοράς όσον αφορά την απασχόληση και τους ρυθμούς ανάπτυξης στο μέλλον, κάτι που πρέπει συνεπώς να καθορίσει το μέγεθος και τις συνιστώσες του ευρωπαϊκού σχεδίου οικονομικής ανάκαμψης· στο πλαίσιο αυτό, ζητεί να αναπτυχθεί –δυνάμει του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης και των κανόνων του περί ευελιξίας–συνεκτική ευρωπαϊκή στρατηγική για τις μελλοντικές επενδύσεις (π.χ. επενδύσεις σε καταρτισμένο και ικανό ανθρώπινο κεφάλαιο που να καθιστά δυνατή την τεχνολογική πρόοδο και ανάπτυξη και την καινοτομία, επενδύσεις στην ενεργειακή απόδοση, στις αειφόρες υποδομές, στις τεχνολογίες των επικοινωνιών, στη διασύνδεση και στις υπηρεσίες περιλαμβανομένων των υπηρεσιών στον τομέα της υγείας, και ευκαιρίες για την επιχειρηματική δράση, προκειμένου ιδίως οι ΜΜΕ να επενδύσουν σε νέα προϊόντα και αγορές), διαφύλαξη των θέσεων εργασίας και του εισοδήματος, καθώς και καλύτερο συντονισμό των οικονομικών και κοινωνικών πολιτικών·

10. είναι της άποψης ότι η ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές, η ενεργειακή απόδοση και το περιβάλλον μπορούν να αποτελέσουν στρατηγικό εστιακό σημείο για μέτρα τόνωσης που θα δημιουργήσουν υψηλής ποιότητας πράσινες θέσεις εργασίας και θα δώσουν στη βιομηχανία της Ευρώπης πλεονέκτημα της πρωτοπορίας σε σχέση με άλλες περιοχές του κόσμου οι οποίες δεν έχουν ακόμη αναλάβει πρωτοβουλία·

11. πιστεύει ότι μόνο η πολιτική που θα συνδυάζει την καταπολέμηση της αυξανόμενης ανεργίας και φτώχειας βραχυπρόθεσμα με την προετοιμασία του εδάφους για τη μετάβαση της οικονομίας μας προς την αειφορία μακροπρόθεσμα είναι δυνατόν να δώσει μακρόβια λύση, εμπνεόμενη από τη στρατηγική της αειφορίας που συμφωνήθηκε στο Γκέτεμπουργκ και κηρύχθηκε συστατικό στοιχείο της στρατηγικής της Λισαβόνας·

12. υπογραμμίζει ότι κορυφαία προτεραιότητα της Ευρώπης πρέπει να είναι η προστασία των πολιτών από τις επιπτώσεις της χρηματοπιστωτικής κρίσης καθώς εκείνοι πλήττονται περισσότερο, είτε ως εργαζόμενοι, είτε ως μέλη οικογενειών, είτε ως επιχειρηματίες· πιστεύει ότι πολλοί εργαζόμενοι και οι οικογένειές τους πλήττονται ή θα πληγούν από την κρίση και ότι πρέπει να αναληφθεί δράση για να ανακοπεί η απόλεια θέσεων εργασίας, καθώς και για να βοηθούνται οι άνεργοι να επιστρέφουν γρήγορα στην αγορά εργασίας αντί να βρίσκονται αντιμετώπι με μακροχρόνια ανεργία· αναμένει από το Εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο 2009 να συμφωνήσει σε σαφή καθοδήγηση και απτά μέτρα για τη διασφάλιση της απασχόλησης και τη δημιουργία ευκαιριών εργασίας·

13. θεωρεί ότι, από τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης, εκείνη που προκαλεί τις μεγαλύτερες ανησυχίες είναι η αύξηση της φτώχειας στην ΕΕ· θεωρεί ότι πρέπει απαραίτητως να ανακοπεί η τωρινή αύξηση της ανεργίας στην ΕΕ· επισημαίνει ότι ο αποτελεσματικότερος τρόπος για τη μείωση και την πρόληψη της φτώχειας είναι μέσω στρατηγικής που θα βασίζεται στους στόχους της πλήρους απασχόλησης, των ποιοτικών θέσεων εργασίας και της κοινωνικής ένταξης, σε μέτρα για την ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας και δραστηριότητες που θα τονώσουν τον ρόλο των ΜΜΕ και των επενδύσεων· υπενθυμίζει ότι η στρατηγική για την καταπολέμηση του αποκλεισμού από την αγορά εργασίας πρέπει να βασίζεται σε επαρκές βιοτικό επίπεδο και εισοδηματική στήριξη, σε δεκτικές αγορές εργασίας, καθώς και στην πρόσβαση σε υπηρεσίες και εκπαίδευση υψηλής ποιότητας· θεωρεί επομένως ότι χρειάζεται να υποστηριχθεί η απασχόληση με δράσεις υπέρ των επιχειρηματιών, των ΜΜΕ και των επενδύσεων, καθώς και να υποστηριχθούν οι πρωτοβουλίες που επιδιώκουν να βοηθήσουν την επάνοδο των ανέργων στην αγορά εργασίας· θεωρεί ότι ιδιαίτερη προτεραιότητα χρειάζεται εν προκειμένω να δοθεί στην επανεκπαίδευση των ανέργων και στην παροχή εκπαίδευσης με σκοπό τη δημιουργία καταρτισμένου και ειδικευμένου εργατικού δυναμικού· θεωρεί ότι η αρχή της αλληλεγγύης αποτελεί το θεμέλιο της ευρωπαϊκής οικοδόμησης, ότι πρέπει να χορηγείται κοινοτική χρηματοδότηση στα κράτη μέλη στο πλαίσιο προγραμμάτων που αποσκοπούν στην αποφυγή της υπερβολικής κατάργησης θέσεων εργασίας και στην επανεκπαίδευση των εργαζομένων και ειδικευση των ανειδίκευτων· θεωρεί ότι η εργατική νομοθεσία πρέπει να αναπτυχθεί ώστε να επιτευχθεί υψηλότερος βαθμός ευελιξίας και ασφάλειας εντός της αγοράς εργασίας καθώς και στην εξεύρεση νέας εργασίας· θεωρεί ότι οι κοινοτικοί χρηματοδοτικοί μηχανισμοί, όπως το Ευρωπαϊκό Ταμείο για την Προσαρμογή στην Παγκοσμιοποίηση, πρέπει να βελτιωθούν, ώστε να μπορούν να κινητοποιούνται αποτελεσματικά και εγκαίρως όταν μεγάλοι τομείς της οικονομίας καταργούν θέσεις εργασίας· επικροτεί την πρόταση της Επιτροπής για απλούστευση των κριτηρίων που εφαρμόζει το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και για επανεστίαση των δραστηριοτήτων στους περισσότερο ευάλωτους·

14. επισημαίνει ότι οι ΜΜΕ, που αποτελούν κομβική συνιστώσα της ευρωπαϊκής οικονομίας, πλήττονται ιδιαίτερα σκληρά από την τρέχουσα οικονομική κάμψη· τονίζει ότι η πιστωτική συρρίκνωση έπληξε περισσότερο τον τομέα των ΜΜΕ, δεδομένου ότι πρόκειται για το μέρος της οικονομίας που εξαρτάται περισσότερο από τα βραχυπρόθεσμα κεφάλαια κίνησης, τα οποία συνήθως παρέχονται μέσω πιστοδοτήσεων· επισημαίνει ότι η έλλειψη κεφαλαίων σε συνδυασμό με τη γενικευμένη συμπίεση της ζήτησης αναγκάζει τις ΜΜΕ να υποχωρήσουν σε όλα τα μέτωπα· επισημαίνει ότι καθώς οι ΜΜΕ έχουν τη μεγαλύτερη συνεισφορά στο ΑΕγχΠ και αποτελούν τον μεγαλύτερο εργοδότη στην ΕΕ, οι τωρινές δυσκολίες τους έχουν επιπτώσεις μεγάλης εμβέλειας για την ΕΕ συνολικά και ιδίως για τις πιο ευπαθείς και πληττόμενες περιοχές· υπογραμμίζει πέραν αυτών πόσο σημαντική είναι η ταχεία εφαρμογή της «Small Business Act» εν γένει, και ιδίως των διατάξεων για την πιστοδότηση των ΜΜΕ μέσω δράσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕΠ)·

Τετάρτη, 11 Μαρτίου 2009

15. τονίζει ότι η επαρκής, ολιγοδάπανη, εύλογη και ασφαλής πρόσβαση στη χρηματοδότηση αποτελεί καθοριστική προϋπόθεση για τις επενδύσεις και την ανάπτυξη· πιστεύει ότι, μέσα στο σημερινό οικονομικό κλίμα, η «Small Business Act» και οι στόχοι της είναι σημαντικότεροι παρά ποτέ, καθώς οι ΜΜΕ προσφέρουν αναξιοποίητο δυναμικό για οικονομική ανάπτυξη και για δημιουργία και διατήρηση θέσεων εργασίας και παρέχουν ευκαιρίες για πολιτική ηγεσία και για ενίσχυση της εμπιστοσύνης στον επιχειρηματικό τομέα της Ευρώπης·

16. επισημαίνει ότι, για τη σταθερή ανάπτυξη, η Ευρώπη χρειάζεται υγιές, δυναμικό και καταρτισμένο εργατικό δυναμικό· και ότι αυτό δυστυχώς υπονομεύεται, για παράδειγμα, από τη μείωση του πληθυσμού στα περισσότερα κράτη μέλη· θεωρεί ότι η αποτελεσματική υποδομή φροντίδας για τα παιδιά, όπως συμφωνήθηκε στο εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 15ης και 16ης Μαρτίου 2002, αποτελεί σημαντικό παράγοντα για τη συμφιλίωση μεταξύ εργασίας και οικογένειας· θεωρεί ότι η ανεπτυγμένη υποδομή φροντίδας για τα παιδιά, με βάση τις οικογένειες, διευκολύνει τις γυναίκες όπως και τους άντρες να συμμετέχουν στην επαγγελματική ζωή και συγχρόνως να ανατρέφουν παιδιά· επισημαίνει ότι η αύξηση της απασχόλησης των γυναικών όχι μόνο οδηγεί σε οικονομική ανάπτυξη εν γένει, αλλά επίσης συμβάλλει στην άμβλυση των δημογραφικών προκλήσεων που αντιμετωπίζει σήμερα η Ευρώπη· θεωρεί ότι η αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών πρέπει να ενισχυθεί, ώστε να αντληθούν περισσότερες δυνατότητες από το υπάρχον εργατικό δυναμικό·

17. επιμένει όμως ότι τα κράτη μέλη πρέπει να επιδιώκουν να προσελκύουν με συγκεκριμένους στόχους μετανάστες υψηλής ειδίκευσης που ικανοποιούν τη ζήτηση της ευρωπαϊκής αγοράς εργασίας, στηριζόμενα στην εμπειρία των ΗΠΑ στον τομέα αυτό και φροντίζοντας να συνεργάζονται με τις χώρες προέλευσης ώστε να αποφεύγεται η διαρροή εγκεφάλων· θεωρεί ότι η εκπαιδευτική πολιτική πρέπει να επιδιώκει περισσότερο να προσελκύει ξένους ερευνητές και φοιτητές που θα παραμένουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα (παράδειγμα: πρόγραμμα Erasmus mundus 2007-2012)· θεωρεί ότι μία από τις κρίσιμες προϋποθέσεις για τη δημιουργία της πρώτης ανά τον κόσμο οικονομίας της γνώσης είναι όλα τα κράτη μέλη να εγγυώνται και να προστατεύουν τα βασικά δικαιώματα των μεταναστών και να τους παρέχουν πρόσβαση στις κοινές ευρωπαϊκές αξίες και το σεβασμό της πολιτιστικής πολυμορφίας·

Οι ανάγκες των πολιτών και οι αναγκαίες απαντήσεις

18. επισημαίνει ότι, εξαιτίας της σημερινής κρίσης, υπάρχουν ορισμένες βασικές προτεραιότητες της στρατηγικής της Λισαβόνας των οποίων η υλοποίηση πρέπει να επιδιωχθεί από τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα επειγόντως: προώθηση της περιφερειακής και τοπικής ανταγωνιστικότητας και προσχώρηση στους κανόνες της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού, καθώς και προώθηση των πολιτικών για τους καταναλωτές, προκειμένου οι αγορές να γίνουν πιο αποτελεσματικές και δίκαιες, με αξιοποίηση της εσωτερικής αγοράς, ιδίως στο λιανεμπόριο και στις υπηρεσίες· επίτευξη της θέσης σε εφαρμογή της Small Business Act, συγκεκριμένα της οδηγίας 2000/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές⁽¹⁾ καθώς και την ταχεία εφαρμογή της πρότασης της Επιτροπής της 25ης Ιουνίου 2008 για την έγκριση πρότασης κανονισμού του Συμβουλίου περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής ιδιωτικής εταιρίας (COM(2008)0396), επίτευξη της υλοποίησης του ευρωπαϊκού χώρου έρευνας και των προτάσεων περί «πέμπτης ελευθερίας», ώστε να βελτιωθεί η ελεύθερη κυκλοφορία της γνώσης και της καινοτομίας με την προώθηση της μεταφοράς γνώσης στο πεδίο της εκπαίδευσης, της έρευνας και ανάπτυξης και της βιομηχανικής παραγωγής· έγκριση του ολιγοδάπανου κοινοτικού διπλώματος ευρεσιτεχνίας και του δικαστικού συστήματος της ΕΕ για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, πράγμα που θα βελτίωνε σημαντικά την ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων, διευκολύνοντας την πρόσβαση των εταιρειών στη χρηματοδότηση και τονώνοντας την καινοτομία·

19. πιστεύει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να επιδιώξει έναν κοινό θεμελιώδη στόχο: τη δημιουργία ευκαιριών απασχόλησης και, με τον τρόπο αυτό, την αποσόβηση της μαζικής ανεργίας· θεωρεί ότι ο στόχος αυτός πρέπει συνεπώς να καθορίσει το μέγεθος και τις συνιστώσες του ευρωπαϊκού σχεδίου οικονομικής ανάκαμψης· θεωρεί ότι η αλληλεγγύη είναι απαραίτητη προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι το ευρωπαϊκό σχέδιο οικονομικής ανάκαμψης και τα συνοδευτικά μέτρα έχουν όσο το δυνατόν θετικότερο αντίκτυπο στις αγορές εργασίας στην Ευρώπη· τονίζει την ανάγκη να καταβληθούν πρόσθετες προσπάθειες για τη στήριξη των πιο εύάλωτων κοινωνικών ομάδων·

20. υποστηρίζει ένθερμα την πολιτική για την αγορά εργασίας που ενθαρρύνει την πρόσβαση όλων στην αγορά εργασίας και προωθεί τη διά βίου μάθηση· καλεί τα κράτη μέλη και τους κοινωνικούς εταίρους να καταλήξουν σε καινοτόμες συμφωνίες για να έχουν οι εργαζόμενοι απασχόληση· υποστηρίζει μεταξύ άλλων τη μείωση των κοινωνικών επιβαρύνσεων στα κατώτερα εισοδήματα, ώστε να προωθηθεί η δυνατότητα απασχόλησης των εργαζομένων χαμηλότερης κατάρτισης, και την εισαγωγή καινοτόμων λύσεων (π.χ. κουπόνια υπηρεσιών για την οικιακή βοήθεια και τη φύλαξη των παιδιών, επιδοτήσεις πρόσληψης για τις εύάλωτες ομάδες), οι οποίες έχουν ήδη δοκιμαστεί με επιτυχία σε ορισμένα κράτη μέλη· αναμένει ανταλλαγές βέλτιστων πρακτικών στον τομέα αυτό·

⁽¹⁾ ΕΕ L 200, 8.8.2000, σ. 35.

Τετάρτη, 11 Μαρτίου 2009

21. τονίζει ότι είναι απολύτως αναγκαίο να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα των κανόνων για την προστασία των καταναλωτών, ώστε να καλυφθούν οι αυξημένες προσδοκίες των πολιτών της ΕΕ, ιδίως όσον αφορά τα χρηματοπιστωτικά προϊόντα· ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν πολιτικές που θα στηρίζουν όσους πλήττονται περισσότερο από τη χρηματοπιστωτική κρίση·

22. τονίζει ότι είναι σημαντικό να διασφαλιστεί η ελεύθερη κυκλοφορία και κινητικότητα στην αγορά εργασίας χωρίς καθυστέρηση, επιμένοντας παράλληλα στην εγγύηση ίσης αμοιβής για ίση εργασία και στον απόλυτο σεβασμό των συλλογικών διαπραγματεύσεων και του ρόλου των συνδικαλιστικών σωματείων, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματός του για συλλογική δράση· επισημαίνει ότι η άρση των εμποδίων για την κινητικότητα στην ευρωπαϊκή αγορά εργασίας θα διασφαλίσει καλύτερη προστασία για το ευρωπαϊκό εργατικό δυναμικό· παρατηρεί ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να καταβάλει προσπάθεια για να εξηγήσει στους πολίτες τα οφέλη της προσέγγισης που συνδυάζει αποτελεσματικά τη διεύρυνση, την ολοκλήρωση, την αλληλεγγύη και την κινητικότητα των εργαζομένων·

23. σημειώνει ότι κάποια κράτη μέλη έχουν εισαγάγει την έννοια του κατώτατου μισθού· πιστεύει ότι και τα άλλα κράτη μέλη μπορούν να επωφεληθούν από την μελέτη της εμπειρίας αυτής· καλεί τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν τις προϋποθέσεις για κοινωνική και οικονομική συμμετοχή όλων και, ιδίως, να θεσπίσουν ρυθμίσεις όπως ο ελάχιστος μισθός, άλλες νομικές και γενικά δεσμευτικές ρυθμίσεις ή συλλογικές συμφωνίες σύμφωνα με τις εθνικές παραδόσεις που δίνουν τη δυνατότητα στους εργαζομένους με πλήρη απασχόληση να εξασφαλίζουν αξιοπρεπώς το ζην από την εργασία τους·

24. πιστεύει ότι η χρηματοπιστωτική κρίση προσφέρει την ευκαιρία για αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, με έμφαση στα υγιή βασικά οικονομικά δεδομένα, που το φάσμα τους θα εκτείνεται από τις ενδεδειγμένες επενδύσεις στην εκπαίδευση και κατάρτιση έως την ποιότητα των δημόσιων οικονομικών και περιβάλλον που θα ευνοεί την καινοτομία και τη δημιουργία θέσεων εργασίας· θεωρεί ότι η αειφόρος ανάπτυξη και δημιουργία απασχόλησης στην ΕΕ εξαρτάται σε διαρκώς μεγαλύτερο βαθμό από την αριστεία και την καινοτομία ως βασικές κινητήριες δυνάμεις της ευρωπαϊκής ανταγωνιστικότητας·

25. καλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της να αναλάβουν ταχέως δράση για να προωθήσουν την ανάπτυξη και την απασχόληση και να ενισχύσουν τη ζήτηση και την εμπιστοσύνη των καταναλωτών· θεωρεί ότι απολύτως απαραίτητη από την άποψη είναι μια πρωτοβουλία για την ευφυή ανάπτυξη, που να εστιάζεται στους στόχους της στρατηγικής της Λισαβόνας, όπως επενδύσεις στο «τρίγωνο της γνώσης» (που περιλαμβάνει την εκπαίδευση, την έρευνα και την καινοτομία), τις πράσινες τεχνολογίες, την ενεργειακή απόδοση, τις αειφόρες υποδομές και τις τεχνολογίες της επικοινωνίας· υπογραμμίζει τις συνεργίες που θα έχει ως αποτέλεσμα η πρωτοβουλία αυτή όσον αφορά τη μελλοντική ανταγωνιστικότητα, την αγορά εργασίας και την προστασία του περιβάλλοντος και των πόρων·

26. τονίζει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να συνεχίσουν τη μεταρρύθμιση των αγορών εργασίας με στόχο τη δημιουργία περισσότερων θέσεων εργασίας, καθώς και των εκπαιδευτικών συστημάτων με στόχο την άνοδο του επιπέδου των εργασιακών δεξιοτήτων, θεωρεί ότι τα κράτη μέλη πρέπει επίσης να συνεχίσουν τις προσπάθειες για ενθάρρυνση της αύξησης της παραγωγικότητας μέσω περισσότερων επενδύσεων στην εκπαίδευση· τονίζει επίσης ότι για να αντιμετωπιστούν οι προκλήσεις της καινοτομίας και της διάδοσής της και να εξασφαλιστεί η δυνατότητα απασχόλησης και ευελξία του εργατικού δυναμικού, είναι αναγκαία η βελτίωση της εκπαίδευσης και της επαγγελματικής κατάρτισης, καθώς και η διά βίου μάθηση· επισημαίνει ωστόσο ότι οι τωρινές επενδύσεις στο ανθρώπινο κεφάλαιο στην Ευρώπη εξακολουθούν να είναι καταφανώς ανεπαρκείς για οικονομία «έντασης γνώσης»·

27. υπογραμμίζει ότι η τωρινή κρίση δεν πρέπει να χρησιμεύει ως πρόφαση για να καθυστερήσει ο επιβεβλημένος αναπροσανατολισμός των δαπανών προς τις «πράσινες» επενδύσεις, αλλά πρέπει αντίθετα να γίνει κατανοητή ως πρόσθετο κίνητρο για να προχωρήσει αποφασιστικά η αναγκαία οικολογική μετατροπή της βιομηχανίας· είναι πεπεισμένο ότι το οικονομικό σκεπτικό υπέρ της καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής είναι αδιαμφισβήτητο και ότι οποιαδήποτε αργοπορία της απαιτούμενης δράσης θα οδηγήσει τελικά σε μεγαλύτερο κόστος·

28. καλεί τα κράτη μέλη να αναθεωρήσουν τους προϋπολογισμούς τους και να επενδύσουν σε έργα ευφούς ανάπτυξης, αξιοποιώντας έτσι πλήρως το αναθεωρημένο Σύμφωνο για τη Σταθερότητα και την Ανάπτυξη·

29. υπογραμμίζει ότι οι οικονομίες των κρατών μελών παρουσιάζουν έντονη αλληλεξάρτηση· υπογραμμίζει, κατά συνέπεια, την ανάγκη για αποτελεσματικότερο συντονισμό και βελτιωμένη διακυβέρνηση, ανάγκη η οποία είναι ακόμη πιο πιεστική σε καιρούς κρίσεων· επισημαίνει ότι τα επιχειρήματα υπέρ της αύξησης της συνεργασίας είναι ισχυρότερα στη ζώνη του ευρώ· αναφέρεται στις συστάσεις του στο πλαίσιο του ψηφίσματος για την ONE@10 ως προς το θέμα αυτό· αναμένει από την Επιτροπή σαφή και ισχυρή καθοδήγηση στην κατεύθυνση βελτιωμένης συντονισμένης προσέγγισης από όλα τα κράτη μέλη·

Τετάρτη, 11 Μαρτίου 2009

30. πιστεύει ότι η υπονόμευση του αγώνα κατά της αλλαγής του κλίματος και το πάγωμα των περιβαλλοντικών επενδύσεων θα ήταν καταστροφικό σφάλμα με άμεσο αντίκτυπο και επιπτώσεις μεταξύ των γενεών·

Τα περιθώρια δράσης της Ευρώπης

31. υπογραμμίζει την ανάγκη να ενισχυθεί η κοινωνική διάσταση του ευρωπαϊκού και των εθνικών σχεδίων ανάκαμψης· καλεί την Επιτροπή να παρακολουθεί και θα διατυπώνει προτάσεις σχετικά με τις κοινωνικές επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης, ιδίως σε σχέση με τον κοινωνικό αποκλεισμό, τη φτώχεια και τις συντάξεις έως το εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο 2009·

32. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν ότι το βασικό σχήμα χρηματοδότησης του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου θα κατευθύνεται κυρίως προς την επαγγελματική επανειδίκευση και την ενίσχυση της δυνατότητας απασχόλησης καθώς και δραστηριότητες καταπολέμησης του κοινωνικού αποκλεισμού, έτσι ώστε να αντισταθμιστούν οι αρνητικές κοινωνικές επιπτώσεις της κρίσης· υπενθυμίζει ότι η έμφαση πρέπει να δοθεί σε όσους έχουν απομακρυνθεί περισσότερο από την αγορά εργασίας·

33. επισημαίνει ότι χρειαζόμαστε μια Νέα Συμφωνία για την Ευρώπη η οποία να αντιμετωπίζει την οικονομική, περιβαλλοντική και κοινωνική κρίση· η δημιουργία θέσεων εργασίας στον τομέα της μεταποίησης και οι ανάγκες σχετικά με τη βιομηχανία πρέπει να συμπληρώνονται από τεράστιες επενδύσεις στις κοινωνικές υπηρεσίες, ιδίως την εκπαίδευση και την υγεία, από τη δημιουργία καλύτερων συνθηκών για τη διδασκαλία των παιδιών μας και των φοιτητών, από τεράστια αύξηση του αριθμού των εκπαιδευτικών και βελτίωση των υλικών συνθηκών της μάθησης, στοιχεία που αποτελούν όλα επένδυση που θα αποδώσει καρπούς στο μέλλον·

34. επισημαίνει ότι οι επενδύσεις της εν λόγω πράσινης νέας συμφωνίας πρέπει επίσης να επιδιώκουν αύξηση της αποδοτικότητας και υποκατάσταση πόρων πλην του πετρελαίου («κρίσιμα υλικά») που αναμένεται να γίνουν σπάνιοι βραχυπρόθεσμα έως μεσοπρόθεσμα και να παρακωλύσουν την ανάπτυξη ορισμένων τομέων, π.χ., των κλάδων της πληροφορίας, των επικοινωνιών και της ψυχαγωγίας· επισημαίνει ότι, σύμφωνα με πρόσφατες μελέτες, είναι δυνατό να πραγματοποιηθούν τεράστιες αυξήσεις αποδοτικότητας στα υλικά αυτά, κάτι που θα μειώσει τα απόβλητα, το κόστος και την εξάρτηση από πόρους·

35. επισημαίνει, όσον αφορά την ενέργεια, ότι η Ευρώπη εξαρτάται σήμερα από τα ορυκτά καύσιμα ως βασική πηγή ενέργειας· θεωρεί ότι, ενώ η εξάρτηση από τα ορυκτά καύσιμα πρέπει οπωσδήποτε να μειωθεί, είναι επίσης επιτακτική η ανάγκη να επιτευχθεί ενεργειακή ασφάλεια για την Ευρώπη· πιστεύει ότι αυτό σημαίνει διαφοροποίηση των πηγών των ορυκτών καυσίμων, με παράλληλη προσπάθεια να διατηρηθεί η ενέργεια σε προσιτές τιμές· θεωρεί ότι οι ενεργειακοί τομείς των κρατών μελών πρέπει να ανοιχτούν και να επιτευχθεί πραγματικός ανταγωνισμός· θεωρεί ότι η ενεργειακή απόδοση πρέπει να βελτιωθεί μέσω της E&A και της ευρείας εφαρμογής «βέλτιστων πρακτικών»· θεωρεί ότι με μακροπρόθεσμα υψηλή τιμή πετρελαίου και φυσικού αερίου, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να κατορθώσει να είναι λιγότερο εκτεθειμένη στον τομέα αυτό· θεωρεί επίσης θέμα μείζονος σημασίας ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να εξετάσει επισταμένως τη μετάβαση σε εσωτερική αγορά ενέργειας, να διανέμει την ενέργεια της αποτελεσματικότερα μεταξύ των κρατών μελών και να αντιμετωπίσει την ενεργειακή της εξάρτηση από τρίτες χώρες· θεωρεί ότι το μερίδιο ανανεώσιμης ενέργειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να αυξηθεί, έτσι ώστε να μειωθεί η εξάρτηση από τα ορυκτά καύσιμα· θεωρεί ότι πρέπει να ενταθεί η έρευνα και ανάπτυξη σε αυτόν τον τομέα και να προωθηθούν διάφορες τοπικές λύσεις έτσι ώστε να αξιοποιηθούν κατά τον καλύτερο τρόπο οι διαθέσιμες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας·

36. παρατηρεί ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση εξακολουθεί να υπολείπεται της ταχύτητας των καινοτομιών στην αμερικανική οικονομία· επισημαίνει ότι η καινοτομία μπορεί να εξασφαλίσει την ταχεία ανάκαμψη των ευρωπαϊκών οικονομιών προσφέροντας συγκριτικά πλεονεκτήματα στο πλαίσιο των παγκόσμιων αγορών· επισημαίνει ότι σε καιρούς οικονομικής ύφεσης είναι κοινή πρακτική να γίνονται περικοπές στις δαπάνες για έρευνα και ανάπτυξη αλλά η προσέγγιση αυτή είναι εσφαλμένη, δεδομένου ότι πρέπει να ακολουθηθεί ακριβώς η αντίθετη τακτική· πιστεύει ότι η αύξηση των δαπανών για την E&A και την εκπαίδευση ενισχύει την παραγωγικότητα και, κατά συνέπεια, την οικονομική ανάπτυξη· ζητεί επενδύσεις στην έρευνα και στην επιστήμη με σκοπό να επιτευχθεί ο στόχος του 3 % του ΑΕγχΠ· υπογραμμίζει ότι ο προϋπολογισμός της ΕΕ πρέπει να προβλέπει μεγαλύτερο μερίδιο δαπανών για την έρευνα· πιστεύει ότι τα κράτη μέλη πρέπει, αν όχι να θέσουν υψηλότερους στόχους, τουλάχιστον να επιτύχουν τους υπάρχοντες στόχους τους για τις δαπάνες E&A, ενώ πρέπει επίσης να στηρίξουν τις επενδύσεις E&A του ιδιωτικού τομέα με φορολογικά μέτρα, εγγυήσεις δανείων και τις περιφερειακές ανταγωνιστικές συστάδες και τα κέντρα αριστείας, και οποιοδήποτε άλλο μέσο μπορεί να συντελέσει στην επίτευξη του στόχου αυτού· θεωρεί ότι η εκπαίδευση των ενηλίκων και η δια βίου μάθηση πρέπει να αποτελούν προτεραιότητες σε όλα τα επίπεδα πολιτικής, δεδομένου ότι αυξάνουν την παραγωγικότητα και παράλληλα προσφέρουν τις απαραίτητες δεξιότητες για είσοδο στην αγορά εργασίας και διατήρηση της δυνατότητας απασχόλησης στον άκρως ανταγωνιστικό εργασιακό τομέα·

Τετάρτη, 11 Μαρτίου 2009

37. επισημαίνει ότι, από τις αρχές του 21ου αιώνα, τα εργαλεία της τεχνολογίας και των τηλεπικοινωνιών αποδέσμευσαν τις δυνάμεις της παγκοσμιοποίησης σε πρωτόγνωρη κλίμακα, «λείαναν» τις επικοινωνίες και τις αγορές εργασίας και συνέβαλαν σε περίοδο καινοτομίας δίχως προηγούμενο, καθιστώντας τις οικονομίες παραγωγικότερες και συνέδεσαν τους πολίτες ανά τον κόσμο· πιστεύει, κατά συνέπεια, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, μεγιστοποιώντας τη δύναμη και τον αντίκτυπο της τεχνολογίας στην οικονομία και επιφέροντας περαιτέρω άνοιγμα της εσωτερικής αγοράς στους τομείς των τηλεπικοινωνιών, της ενέργειας και της έρευνας και του βιομηχανικού τομέα ιδιαίτερα, μπορεί να αναδυθεί ισχυρότερη από τη σημερινή οικονομική αναστάτωση, να ενισχύσει την ποιότητα της ιατροφαρμακευτικής περιθαλψής και να την καταστήσει προσιτή σε όλους, να προωθήσει την φιλική προς το κλίμα ενεργειακή ανάπτυξη και εγκατάσταση, να βελτιώσει την εκπαίδευση σε όλα τα κράτη μέλη και να αναδειχθεί σε παγκοσμίως ηγετική δύναμη στην τεχνολογία και στην εφαρμοσμένη τεχνολογική καινοτομία· επισημαίνει ότι η οικονομία που βασίζεται στη γνώση χρειάζεται την ανάπτυξη υπηρεσιών υψηλής ποιότητας και μια στρατηγική ευρείας ζώνης ικανή να επιταχύνει την αναβάθμιση και επέκταση των δικτύων· είναι της γνώμης ότι η πρόταση της Επιτροπής, που εντάσσεται στο ευρωπαϊκό σχέδιο ανάκαμψης, και αποβλέπει στην επίτευξη πλήρους κάλυψης με επικοινωνιακά δίκτυα ευρείας ζώνης έως το 2010, αποτελεί αναγκαίο βήμα προόδου που θα καταστήσει δυνατό στην Ευρωπαϊκή Ένωση να διατηρήσει την ανταγωνιστικότητά της·

38. ζητεί να δοθεί μεγαλύτερη προσοχή στη Λευκή Βίβλο της Επιτροπής της 21ης Νοεμβρίου 2001 για τη νεολαία (COM(2001)0681) και στο ευρωπαϊκό σύμφωνο για τη νεολαία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 22ας και 23ης Μαρτίου 2005 ως ένα από τους μηχανισμούς που συμβάλλουν στους στόχους της Λισαβόνας· θεωρεί ότι η Επιτροπή πρέπει να εξετάζει και να ενσωματώνει τον αντίκτυπο στη νεολαία και τα αποτελέσματα του διαρθρωμένου διαλόγου με τις οργανώσεις των νέων όταν ετοιμάζει νομοθετικές προτάσεις και ότι τα κράτη μέλη πρέπει να εστιάζουν στη νεολαία κατά την εφαρμογή των εθνικών μεταρρυθμιστικών προγραμμάτων της Λισαβόνας, και να λαμβάνουν υπόψη τη νεολαία στους σχετικούς τομείς πολιτικής· θεωρεί ότι η αύξηση της κινητικότητας των φοιτητών και η ποιότητα των διαφορετικών εκπαιδευτικών συστημάτων πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα στο πλαίσιο του ανακαθορισμού των μειζόνων στόχων της διαδικασίας της Μπολόνια μετά το 2010 και ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα στους διάφορους τομείς άσκησης πολιτικής· επισημαίνει ότι διάφορες πτυχές της κινητικότητας ξεπερνούν το πεδίο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και εμπίπτουν στο πεδίο των κοινωνικών υποθέσεων, των οικονομικών, της μετανάστευσης και των πολιτικών θεώρησης διαβατηρίων για να αναπτυχθεί ευρωπαϊκός χώρος τριτοβάθμιας εκπαίδευσης·

39. θεωρεί ότι η «ευρωπαϊοποίηση» της δομής χρηματοπιστωτικής εποπτείας, οι αποτελεσματικοί κανόνες ανταγωνισμού, η κατάλληλη ρύθμιση και η βελτιωμένη διαφάνεια των χρηματοπιστωτικών αγορών είναι κεφαλαιώδεις παράγοντες μεσοπρόθεσμα προκειμένου να αποφευχθεί η επανάληψη της τρέχουσας κρίσης· πιστεύει ότι το ολοκληρωμένο, σφαιρικό (που να καλύπτει όλους τους χρηματοοικονομικούς τομείς) και συνεκτικό εποπτικό πλαίσιο, που να αρχίζει με ισορροπημένη προσέγγιση στη ρύθμιση της διαμεθοριακής διασποράς του χρηματοπιστωτικού κινδύνου με βάση εναρμονισμένη νομοθεσία, θα μειώνει τα έξοδα συμμόρφωσης στην περίπτωση δραστηριοτήτων που εμπλέκουν πολλές δικαστικές αρχές· καλεί την Επιτροπή να διατυπώσει προτάσεις για την αναθεώρηση της υφιστάμενης εποπτικής αρχιτεκτονικής σύμφωνα με αυτές τις αρχές· καλεί τα κράτη μέλη, παρά τα παραπάνω μέτρα, να επιστρέψουν μεσοπρόθεσμα σε ισορροπημένη δημόσια χρηματοδότηση και, κατά συνέπεια, καλεί τα κράτη μέλη να διευκρινίσουν πώς πρόκειται να επιτύχουν αυτόν τον στόχο·

40. υποστηρίζει την απόφαση των ευρωπαϊκών μελών της ομάδας G20 τα τέλη Φεβρουαρίου 2009 στο Βερολίνο να αναλάβουν «αποφασιστική δράση εναντίον των φορολογικών παραδείσων και των μη συνεργάσιμων περιοχών δικαιοδοσίας», συμφωνώντας το ταχύτερο δυνατό σε «εργαλειοθήκη» κυρώσεων, η οποία θα εγκριθεί κατά τη σύνοδο του Λονδίνου· συνιστά να εγκρίνει η ΕΕ, στο δικό της επίπεδο, το κατάλληλο νομοθετικό πλαίσιο με τα ενδεδειγμένα κίνητρα προς τους παράγοντες της αγοράς ώστε να περιοριστούν οι επιχειρηματικές συναλλαγές με τις εν λόγω περιοχές δικαιοδοσίας· υπογραμμίζει ότι απαιτούνται παγκόσμια συγκλίνουσες προσεγγίσεις ώστε να αντιμετωπιστεί αυτό το ζήτημα·

41. καλεί τα κράτη μέλη και την Ευρωπαϊκή Ένωση να τροποποιήσουν τον προϋπολογισμό της ΕΕ, προκειμένου να καταστήσουν δυνατή τη χρήση των αχρησιμοποίητων δημοσιονομικών πόρων για την υποστήριξη των στόχων πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

42. εκφράζει την ανησυχία του για τις αυξανόμενες περιφερειακές διαφορές όσον αφορά τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης, οι οποίες αντανάκλωνται, μεταξύ άλλων, στην αυξανόμενη απόσταση μεταξύ της πιστοληπτικής φερεγγυότητας των κρατών μελών, που οδηγεί σε υψηλότερο κόστος δανεισμού για τα κράτη μέλη με χαμηλότερη βαθμολόγηση· ζητεί την ανάπτυξη νέων καινοτόμων χρηματοπιστωτικών μηχανισμών έτσι ώστε να μετριασθούν αυτές οι επιπτώσεις και να προσελκυσθούν νέα κεφάλαια·

Τετάρτη, 11 Μαρτίου 2009

43. υπογραμμίζει ότι η κρίση έχει εξαιρετικά αρνητικές οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες σε πολλά από τα νέα κράτη μέλη, επιβραδύνοντας αισθητά τη σύγκλιση τους με την ΕΕ των 15· αναμένει, επιπλέον, φαινόμενα διάχυσης τα οποία θα επηρεάσουν το ευρώ και τις οικονομίες της ευρωζώνης· κατά συνέπεια, ζητεί αποφασιστικές ενέργειες ευρωπαϊκής αλληλεγγύης για την προστασία της ευρωζώνης και την ενίσχυση της εσωτερικής συνοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως στην κατεύθυνση της μεγαλύτερης υποστήριξης προς τις οικονομίες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, ειδικότερα μέσω προσαρμοσμένων διαρθρωτικών ταμείων και ταμείου παγκοσμιοποίησης για τις χώρες αυτές, καθώς και με ειδική στήριξη από την ΕΤΕπ σε σχέση με νέα καινοτόμα χρηματοπιστωτικά μέσα· επισημαίνει τη σημασία της ευρωπαϊκής ενότητας σε περιόδους οικονομικής κρίσης, όταν η οικονομική ύφεση απειλεί επίσης τις κοινές ευρωπαϊκές αξίες· ζητεί, ως εκ τούτου, προσεκτικές και συνετές ενέργειες της Επιτροπής προς τα νέα κράτη μέλη·

44. παρατηρεί ότι πρέπει να χρησιμοποιούνται μηχανισμοί χρηματοδότησης της ΕΕ για την υποστήριξη των δημόσιων δαπανών· επισημαίνει ότι, προκειμένου να υπάρξει συνεισφορά στην οικονομική ανάκαμψη της Ευρώπης, πρέπει να επιταχυνθεί ο ρυθμός υλοποίησης και η ταχύτητα αυτών των μηχανισμών χρηματοδότησης· θεωρεί ότι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συνοχή αποτελεί άριστο μηχανισμό εδαφικής αλληλεγγύης, ιδιαίτερα δε οι διαμεθροιακές συνιστώσες του· εκφράζει τη μεγάλη ικανοποίησή του για την πρόσφατη «λισταβονοποίηση» της πολιτικής συνοχής· θεωρεί ότι εάν τα περιφερειακά ταμεία προσανατολισθούν περισσότερο προς την επιχειρηματικότητα, την έρευνα, την καινοτομία, την απασχόληση και νέες δεξιότητες, αναμένεται να γίνουν διαθέσιμοι αξιόλογοι πόροι σε τοπικό επίπεδο για την ενίσχυση του επιχειρηματικού δυναμικού και τη στήριξη των πλέον ευάλωτων·

45. επισημαίνει ότι τα προγράμματα που σχετίζονται με το διευρωπαϊκό δίκτυο μεταφορών και τα διευρωπαϊκά δίκτυα ενέργειας πρέπει επίσης να συνεισφέρουν στο ακέραιο τόσο στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα οικονομικής ανάκαμψης όσο και στους στόχους της στρατηγικής της Λισαβόνας· πιστεύει ότι οι εποικοδομητικές προσπάθειες των συντονιστών καθώς και η συγκρότηση του εκτελεστικού γραφείου διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών, μαζί με την εκτελεστική νομοθεσία για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των συνδυασμένων μεταφορών, έχουν ως αποτέλεσμα ουσιαστικό αριθμό πλήρως έτοιμων έργων διευρωπαϊκών δικτύων μεταφορών σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση που προωθούν την αειφόρο ανάπτυξη και τη βελτίωση της κινητικότητας·

46. επισημαίνει τον κεφαλαιώδη ρόλο της ΕΤΕπ ως προς το πρόγραμμα ανάκαμψης της ΕΕ· χαιρετίζει την αύξηση κεφαλαίου για την ΕΤΕπ από τα κράτη μέλη με στόχο να χορηγούνται περισσότερα δάνεια στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις· επιμένει να διατίθενται δάνεια σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις από όλα τα κράτη μέλη, με διαφανή και ισότιμο τρόπο· ζητεί περαιτέρω ενίσχυση του ρόλου της ΕΤΕπ σε σχέση με νέους καινοτόμους χρηματοδοτικούς μηχανισμούς·

47. θεωρεί, όσον αφορά την οικονομική διακυβέρνηση, ότι η σημερινή οικονομική κρίση απαιτεί αποφασιστική, συντονισμένη και έγκαιρη κρατική παρέμβαση όλων των κρατών μελών, καθώς και κανονιστικά μέτρα για την υποστήριξη των χρηματοπιστωτικών αγορών και την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης· θεωρεί ότι τα νέα κανονιστικά μέτρα πρέπει να διαμορφωθούν βάσει των αρχών της διαφάνειας και της λογοδοσίας, ενώ χρειάζεται επίσης αποτελεσματική παρακολούθηση της εφαρμογής τους ώστε να διασφαλίζονται τα δικαιώματα των καταναλωτών· θεωρεί ότι οι νέες κανονιστικές ρυθμίσεις πρέπει να περιλαμβάνουν απαιτήσεις εναντίον της υπερβολικής μόχλευσης και υπέρ υψηλότερων αποθεματικών κεφαλαίων για τις τράπεζες· ως προς αυτό, επισημαίνει επιπλέον τα τρέχοντα προβλήματα σχετικά με τους κανόνες αποτίμησης και την εκτίμηση κινδύνου· φρονεί ότι οι έλεγχοι πρέπει να συμβαδίζουν με τις χρηματοπιστωτικές καινοτομίες, και ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει εν προκειμένω να βελτιώσει την τεχνολογία των ρυθμιστικών οργάνων της· θεωρεί ότι η αύξηση των κανονιστικών ρυθμίσεων δεν σημαίνει κατ' ανάγκη καλύτερη ρύθμιση και ότι τα κράτη μέλη πρέπει απαραίτητα να συντονίσουν την κανονιστική δράση τους· θεωρεί ότι χρειάζεται επίσης να διαφυλαχθούν οι κανόνες της σταθεροποίησης και η ρύθμιση της χρηματοπιστωτικής εποπτείας στην ευρωζώνη·

48. υπενθυμίζει ότι οι οργανισμοί αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας φέρουν μερίδιο ευθύνης για τη χρηματοπιστωτική κρίση· χαιρετίζει την έκκληση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου να επιταχυνθεί η επεξεργασία της πρότασης της Επιτροπής, της 12ης Νοεμβρίου 2008, για έκδοση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους οργανισμούς αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας (COM(2008)0704) με την οποία καθίστανται αυστηρότεροι οι κανόνες για τους εν λόγω οργανισμούς·

49. καλεί την Επιτροπή να υποβάλει νομοθετική πρόταση για την εξαίρεση των λεγομένων μικροοντοτήτων από το πεδίο εφαρμογής της τέταρτης οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, βασισμένης στο άρθρο 54, παράγραφος 3, στοιχείο ζ), της συνθήκης περί των ετησίων λογαριασμών εταιρειών ορισμένων μορφών (1)·

(1) ΕΕ L 222, 14.8.1978, σ. 11.

Τετάρτη, 11 Μαρτίου 2009

50. πιστεύει ότι είναι κατεπείγον να ενισχυθεί η συνολική ρύθμιση του χρηματοπιστωτικού τομέα, η οποία πρέπει να εκτείνεται πολύ πέρα από τον κλασικό τραπεζικό τομέα και να αναληφθούν τολμηρά μέτρα για την καθιέρωση δεσμευτικών κανόνων για την εποπτεία, τη διαφάνεια, την καλή πρακτική και την επιβολή κυρώσεων σε όλα τα κράτη και στα εδάφη που δεν συνεργάζονται· καλεί την Επιτροπή να διατυπώσει τις δέουσες προτάσεις και ζητεί επιμόνος από το Συμβούλιο να προετοιμάσει το πολιτικό πλαίσιο σε διεθνείς διαπραγματεύσεις για την ταχεία αποδοχή της προσέγγισης αυτής· παρατηρεί ότι η παγκόσμια χρηματοπιστωτική σταθερότητα είναι δημόσιο αγαθό και ότι η ευθύνη για τη διασφάλιση αυτού απόκειται στους πολιτικούς ηγέτες·

51. ζητεί επιμόνος από το Συμβούλιο να οριστικοποιήσει έως τον Μάρτιο 2009 την αναθεώρηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾ έτσι ώστε να καταστεί δυνατό μειωμένο ύψος ΦΠΑ για υπηρεσίες εντάσεως εργασίας και άλλα ενδεδειγμένα μέτρα για την τόνωση της εγχώριας ζήτησης· καλεί τα κράτη μέλη να συντονίσουν τις ενέργειές τους και να επιδείξουν αλληλεγγύη από την άποψη αυτή, επιτρέποντας τη διαφοροποίηση των επιλογών στην τομεακή μείωση ΦΠΑ που προβλέπει η οδηγία περί ΦΠΑ, επιλογές τις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν ή να μην επιλέξουν να εφαρμόσουν, ανάλογα με τις αντίστοιχες προτεραιότητές τους· θεωρεί ότι τα επιλεκτικά φορολογικά κίνητρα αναμένεται να τονώσουν την εγχώρια ζήτηση καθώς και την οικονομία·

52. υποστηρίζει ένθερμα το γεγονός ότι η Επιτροπή ζήτησε να συγκροτηθεί ομάδα υψηλού επιπέδου σχετικά με τη μείωση της γραφειοκρατίας και ζητεί να εφαρμοστούν όσο το δυνατόν ταχύτερα οι προτάσεις της ομάδας αυτής· υπογραμμίζει ότι η στρατηγική της Λισαβόνας πρέπει να επιδιώκει τη μείωση των κανονιστικών βαρών των εταιρειών, ενώ ταυτόχρονα θα προωθεί την παραγωγικότητα και, συνεπώς, υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης παντού· πιστεύει ότι η Ευρώπη πρέπει να εξετάσει εναλλακτικές δυνατότητες για τις κανονιστικές ρυθμίσεις να διαβουλευθεί με τους ενδιαφερομένους σχετικά με νέες ρυθμίσεις και να δώσει έμφαση στη σχέση κόστους-οφέλους των κανονιστικών ρυθμίσεων·

Στρατηγική της Λισαβόνας - τα επόμενα βήματα και ο δρόμος προς τα εμπρός

53. χαιρετίζει τις προόδους που έχουν σημειωθεί τα τελευταία χρόνια στο κοινοτικό πρόγραμμα της στρατηγικής της Λισαβόνας, αλλά επισημαίνει ότι ορισμένες σημαντικές νομοθετικές πρωτοβουλίες εξακολουθούν να εκκρεμούν και πρέπει να εγκριθούν κατά προτεραιότητα· υπογραμμίζει ότι η έλλειψη ισορροπίας όσον αφορά την ποιότητα και την ποσότητα των πρωτοβουλιών σχετικά με τις διάφορες ευρωπαϊκές κατευθυντήριες γραμμές· ζητεί να υπάρξει μια πιο ισορροπημένη προσέγγιση προς το συμφέρον ενός μεταρρυθμιστικού προγράμματος της ΕΕ με πραγματικά πολυυποστηρικτικό μείγμα πολιτικής· υπογραμμίζει την ενίσχυση της εξωτερικής διάστασης του ευρωπαϊκού μεταρρυθμιστικού προγράμματος, που να προβλέπει υψηλά πρότυπα, κατάλληλο ρυθμιστικό πλαίσιο και συνεργατικές μεθόδους εργασίας, έτσι ώστε να υπάρξει συνεργασία με άλλους διεθνείς οικονομικούς παράγοντες και να αντιμετωπισθούν παγκόσμιες προκλήσεις· χαιρετίζει από την άποψη αυτή το έργο που έχουν αναλάβει διάφορες γενικές διευθύνσεις της Επιτροπής, αναπτύσσοντας νέους ποιοτικούς δείκτες· ζητεί επιμόνος από το Συμβούλιο να εξασφαλίσει ότι οι δείκτες αυτοί θα χρησιμοποιηθούν στις επικείμενες αξιολογήσεις των ΕΜΠ και θα ενσωματωθούν στην εκ μέρους της Επιτροπής παρακολούθηση, έτσι ώστε να δημιουργηθεί σφαιρικότερη και επαρκέστερη εικόνα των επιτυχιών της στρατηγικής Λισαβόνας-Γκέτεμποργκ·

54. υπογραμμίζει ότι η μεγαλύτερη επίτευξη στόχων της στρατηγικής της Λισαβόνας απαιτεί αποτελεσματική πίεση ομοτίμων εκ μέρους του Συμβουλίου στο πλαίσιο της πολυμερούς εποπτείας·

55. επισημαίνει ότι η ανοικτή μέθοδος συντονισμού, στην οποία στηρίζεται η στρατηγική της Λισαβόνας εδώ και εννέα χρόνια, έχει δείξει τα όριά της απέναντι σε αυτές τις νέες προκλήσεις, εσωτερικές και εξωτερικές, στις οποίες βρίσκεται αντιμέτωπη η Ευρωπαϊκή Ένωση· επιμένει, ως εκ τούτου, η περίοδος μετά τη στρατηγική της Λισαβόνας να στηρίζεται σε θεληματικότερη και σφαιρικότερη πολιτική, δηλαδή στην προσαρμογή στα πρόσφατα δεδομένα των υφιστάμενων κοινών πολιτικών (εμπορική, εσωτερική αγορά και οικονομική και νομισματική ένωση, κλπ.) και σε νέες κοινές εξωτερικές πολιτικές (ενέργεια, κλίμα, ανάπτυξη, μετανάστευση κλπ.)·

56. εκφράζει τη λύπη του διότι ενώ μένει ένας μόνο χρόνος στο χρονοδιάγραμμα της στρατηγικής της Λισαβόνας δεν έχουν επιτευχθεί σαφώς καθορισμένοι στόχοι, η δε πρόοδος σε τομείς του προγράμματος ήταν ανεπαρκής· είναι της γνώμης ότι τα κράτη μέλη υστέρησαν στην εκτέλεση μέτρων για την προσέγγιση των στόχων της στρατηγικής της Λισαβόνας· πιστεύει ότι η στρατηγική της Λισαβόνας πρέπει να θεωρηθεί σημαντική κατευθυντήρια γραμμή για πολιτικές που θα διαμορφώσουν το μέλλον και θα αποβλέπουν σε ισχυρή και ανταγωνιστική ΕΕ που θα προωθεί την ανάπτυξη· θεωρεί επομένως ότι αξίζει να εξεταστεί σοβαρότερα από τα κράτη μέλη και δεν πρέπει να θεωρείται απλώς δέσμη μακρινών στόχων, αλλά πρόγραμμα δράσης για την περαιτέρω ανάπτυξη της Ευρώπης·

⁽¹⁾ EE L 347, 11.12.2006, σ. 1.

Τετάρτη, 11 Μαρτίου 2009

57. προτείνει ο περαιτέρω προβληματισμός σε πρόγραμμα δράσης «Λισαβόνα Συν» (που πρέπει να αρχίσει έγκαιρα το 2010) πρέπει να βασίζεται στη γενική αρχιτεκτονική της παρούσας στρατηγικής της Λισαβόνας (ανταγωνιστικότητα και πρασιnισμα της ευρωπαϊκής βιομηχανίας, καλύτερες και περισσότερες θέσεις εργασίας, καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού, αειφορία) αλλά τονίζει την ανάγκη να παρουσιαστεί περισσότερο ομοιογενής και αμοιβαίως υποστηριζόμενη προσέγγιση, ικανή να ενισχύσει καθοριστικά τη διακυβέρνηση που προβλέπει η στρατηγική της Λισαβόνας στην Ευρωπαϊκή Ένωση· ζητεί από την Επιτροπή να παρουσιάσει πριν από το τέλος του 2009 διεξοδική αξιολόγηση των προηγούμενων εννέα ετών στρατηγικής της Λισαβόνας και της επίτευξης και της δέσμευσης στους στόχους της στρατηγικής της Λισαβόνας από τα κράτη μέλη·

58. ζητεί από την Επιτροπή να αναλύσει τη χρησιμότητα της στρατηγικής μετά τη Λισαβόνα με νέους στόχους και ιδίως να εκτιμήσει την ετοιμότητα των κρατών μελών για υλοποίηση του εν λόγω προγράμματος και τη βιωσιμότητά του· υπογραμμίζει την ανάγκη να επανεκτιμηθούν οι ολοκληρωμένες κατευθυντήριες γραμμές για την ανάπτυξη και τις θέσεις εργασίας στο κλίμα της οικονομικής ύφεσης και ζητεί επιμόνως από το Συμβούλιο να συμφωνήσει σε βραχυπρόθεσμα μέτρα για τη διασφάλιση του ποσοστού ανεργίας του 2008, να επενδύσει στην καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής και να εξασφαλίσει επαρκή εισοδήματα με ιδιαίτερη έμφαση στις πιο ευπαθείς ομάδες της κοινωνίας· αναμένει από την Επιτροπή να δρομολογήσει πρωτοβουλίες και να παρουσιάσει προτάσεις ως προς τους στόχους αυτούς, εγκαίρως ενόψει του Εαρινού Συμβουλίου της Λισαβόνας του 2010·

59. υπογραμμίζει ότι η «Λισαβονοποίηση» των δημόσιων δαπανών όλων των κρατών μελών του προϋπολογισμού της ΕΕ πρέπει να γίνει πραγματικότητα, δεδομένου ότι θα εξορθολογίσει την ίδια τη στρατηγική της Λισαβόνας και θα βελτιώσει ριζικά την αποτελεσματικότητα στην προσπάθεια επίτευξης των στόχων της ανάπτυξης και της δημιουργίας θέσεων απασχόλησης·

60. επισημαίνει ότι τα εργαλεία που χρειάζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση για να επιτύχει τους στόχους της στρατηγικής της Λισαβόνας είναι κατά βάση ο εξορθολογισμός όλων των συναφών πολιτικών, όλων των χρηματοδοτικών μηχανισμών και Ταμείων, καθώς και του προϋπολογισμού της ΕΕ, κατά τρόπο που να επιφέρει επιτάχυνση και εμβάθυνση των προσπαθειών για ανάπτυξη και δημιουργία θέσεων εργασίας· θεωρεί ότι βραχυπρόθεσμα χρειάζονται ισχυρότερα φορολογικά κίνητρα για γρήγορη έξοδο από την οικονομική κρίση υπό τον όρο ότι αναπροσανατολίζουν τις ιδιωτικές δαπάνες και τη συμπεριφορά, ώστε να εναρμονισθούν με τους στόχους της στρατηγικής Λισαβόνας· Γκέτεμποργκ και της δέσμης μέτρων για την κλιματική αλλαγή· στο πλαίσιο αυτό, προειδοποιεί κατά των ανεξέλεγκτων φορολογικών περικοπών· φρονεί ότι τα φορολογικά κίνητρα πρέπει να είναι εστιασμένα προς κοινωνικούς και περιβαλλοντικούς στόχους· θεωρεί ότι τέτοια μέσα μπορούν να αποτελούν οι μειώσεις των επιπέδων του φόρου προστιθέμενης αξίας για υπηρεσίες εντάσεως εργασίας και τοπικά παρεχόμενες υπηρεσίες, θεωρεί επίσης ότι μπορεί να δοθεί χρηματοδότηση για πράσινες πρωτοβουλίες μεταξύ άλλων στους τομείς του αυτοκινήτου και των κατασκευών, λαμβανομένου ιδίως υπόψη ότι σημειώνεται κατάρρευση της ζήτησης των προϊόντων των τομέων αυτών· εκτιμά ότι οι καταναλωτές μπορούν, για παράδειγμα, να ενθαρρυνθούν μέσω φορολογικών απαλλαγών για να αγοράσουν πιο πράσινα αυτοκίνητα και φιλικά προς το περιβάλλον σπίτια·

61. εκφράζει τη λύπη του για τη μικρή ακόμη προβολή της στρατηγικής της Λισαβόνας στα εθνικά πολιτικά δρώμενα πολλών κρατών μελών· θεωρεί ότι η κινητοποίηση όλων των οικονομικών κύκλων ενδιαφερομένων είναι αναγκαία για την αποτελεσματική της εφαρμογή· πιστεύει ειδικότερα ότι η στενότερη συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων, των εθνικών κοινοβουλίων, των περιφερειακών και τοπικών αρχών, καθώς και της κοινωνίας των πολιτών, θα βελτιώνει τα επιτεύγματα της στρατηγικής της Λισαβόνας και θα ενίσχυε τη δημόσια συζήτηση για τις ενδεικνυόμενες μεταρρυθμίσεις· πιστεύει ότι η κινητοποίηση όλων των ενδιαφερόμενων κύκλων μπορεί να επιτευχθεί μέσω της κατάλληλης υλοποίησης της αρχής της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης·

62. εκφράζει και πάλι τη λύπη του για το γεγονός ότι δεν έχει ακόμη συμφωνηθεί μεταξύ Κοινοβουλίου, Συμβουλίου και Επιτροπής κατόπιν διαβουλεύσεων με την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών σαφές σχέδιο και κώδικας πρακτικής που να εγγυάται την κατάλληλη συνεργασία και την πλήρη συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων θεσμικών οργάνων της ΕΕ στον ενδεικνυόμενο περαιτέρω χειρισμό των ολοκληρωμένων κατευθυντήριων γραμμών ως καίριων εργαλείων της στρατηγικής της Λισαβόνας· καλεί, εν προκειμένω, το Συμβούλιο και την Επιτροπή να υποβάλουν τάχιστα προτάσεις για στενή συνεργασία των σχετικών θεσμικών οργάνων της ΕΕ, ενόψει της επικείμενης αναθεώρησης των ολοκληρωμένων κατευθυντήριων γραμμών καθώς και του προβληματισμού και της εκπόνησης του επικείμενου προγράμματος δράσης Λισαβόνα II·

*

* *

63. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, στις κυβερνήσεις και στα κοινοβούλια των κρατών μελών και των υποψηφίων χωρών, στην Επιτροπή των Περιφερειών και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή·